

то да разполагам в Българско, без да се споразумеем всички членове на дялото. Вие във Влашко сте малко и сте разпокъсани, а ние тука сме много и сме наедно. Нашият глас е по-силен и той ще се слуша. Мисля и надявам се да вжрвите по народното вишегласие, което е наредило вече така: Б. Ц. Р. К. в България, докато не подпише, нищо да не се предприема. Малките реки трябва да се втичат в по-големите. Това всеки разумен човек може да разбере."

И тъй, Левски се поставил на чело на вътрешната организация и с другарите си се е запретнал да подготви народа за възстанието. Успоредно с тая организация живее и Букурещката, но тя оставала малко засенчена поради естеството на работата и мъжнотията в съобщенията.

Панайот Хитов от Сърбия, вижда се, не искал да остане по-долен от Левски и да му се подчинява. Затова през април месец с писмо предупреждава апостола да не би да направи някоя погрешка, тъй като външните сили не щели да помогнат. През май Левски отговаря на Хитова, че дейците в България не очакват вънкашна помощ. Те се осланят на своите сили. Българският народ е многоброен и як, стига да се организира, той сам ще спечели свободата си. „Другите (сърбите) само са ни лъгали до сега, послужват си с нас в нужда, па сетне забравят обещанията си и ни изгонват немилостиво из земята си. Не е ли така, брате Панайоте! Казваш, че времето носело сега погрешки,